

Byggisamtykt býráðsins kann ikki forða!

Hetta sigur Poul Michelsen nú, tá tað er ein ølklubbi, sum vil hava loyvi til at byggja.

Grannar hava mótmælt, men ikki ber til at nokta, heldur Poul, tí eftir byggisamtyktini er alt í lagi.

«Hús, ið eru brend, kunnu eftir lógin byggast upp aftur», sigur P.M.

Føroya Arbeðarafelag var fyrri tí vanlagnu, at eitt hús brann niður. Samtíðis var eitt annað hús, sum saman við tí, vóru brúkt til ferðamannabýli, fráðemt rættin til at halda áfram, tí tað var í ov ringum standi.

Søkt var um loyvi at byggja av nýggjum á báðar grundirnar, og tilsoð var givin, um teknig var fingin, ið kundi

lúka galdandi treytir.

Avgjørt var so at byggja, bæði av stjórn F.A.s og lokalfeløgum, í tí trúgv, at tað var autoritetur aftanfyrir lyftini.

Tað ið serliga styðjaði hetta álit var, at loyvi til at grava burt og planera varð givið alt fyri eitt, og teir sakkenu segdu, at tað var tað sama, sum at fáa byggiloyvi.

Hesi arbeiði vóru so byrjað alt fyri eitt, eins og komandi byggistig vóru avtalað — bindandi.

Men so hendir tað, at grannarnir sendu klagu til býráðið og mótmæltu byggingini, og so byrjaði karnevalið.

Tað er nógv sum bendir á, at tað er tann eini persónurin, sum hevur hand-

að sjálvur. Eingin frásøgn um atkvøðugreiðslu, sum Kaggin er vælsignaður við, so ein og hvør kann hugsa sitt.

Tað eru nú skjótt 3 ár, síðan loyvi var givið at grava burt og planera. Kostnaður Føroya Arbeðarafelags er mettur til 3.400.000,00 og enn er eingin loysn at hómá.

Poul hevur lagt sína veldugu hond yvir okið.

Ein og hvør kann ganga niðan í Tjarnardeild og siggja hvussu har sær út. «Grannarnir» hava so í hvussu er eingið eitt sermerkt føroyskt útsýni: «Mellem bakker og berg».

Jóh. Olsen

Apartheid — ein brotsgerð

MFS fordømir fiskisamstarvið hjá Christian í Grótinum, Miðhav og Arkalúta við Namibia, sum er brot á ST-fyriskipanina frá 1974, har heitt verður á øll heimsins lond um at slita tey handilsligu og vinnuligu bondini til tann ólógliga suðrafrikanska hersetingin er sett úr gildi.

Við hesari avtalu hava tveir føroyskir reidarar gjørt seg sekar í at mótarbeiða altjóða samtyktum og tí altjóða samfelagnum, ið eitt nú hini Norðurlondini stuðla við sanktionum mótevnis Suðrafrika og Namibia.

Harafurat er tað ábyrgdarleyst og stuttsskygt at gera eina avtalu við eitt land, hvørs framtíð er so óviss. Á sumri 1989 skulu teir suðrafrikansku hermennir taka seg úr landinum og fri val haldast. Tey feløg og tær fyrirkur, sum hava samstarvið við tað núverandi ólógliga stýrið, kunnu tá missa øll vunnin rættindi.

Fólkafløkkurin og Suðrafrika

Harra blaðstjóri

Sambært Dagblaðnum friggjadagin 23. sept. í ár fara trí føroysk skip til Namibia at fiska.

Føroyskir fiskimenn hava altíð havt áráði og dirvi at royna nýggja fiskihættir og leiðir, og tað er teimum fyrri at takka, at vit hóast vánaligar tíðir hava kunnað hildið fram at liva á hesum øygjum, tí hóast mótgang viðhvørt, hevur vilji og dirvi verið at byggja — og reka nýggj skip og virkir.

Just tað, at vit sjálvi mangan hava sitið hart í tí, hava vit skilt onnur, sum líða neyð. Meir enn einaferð er komið fram, at føroyingar lutvist hava latið størstu gávuna, tað verið sær pening ella á annan hátt, til lond ella fólk, tá á stóð.

Hetta er frætt víða um. Men hvussu verður skoðsmál okkara, tá gjørt verður upp við viðurskiptum við Suðrafrika?

Tað hevur ferð aftan ferð vist seg, at tað einasta, sum hevur ávirkað politikkarar, er mótmæli.

Domini eru óteljandi: Tað, sum fær russar úr Afghanistan eru tey massiva mótmælini alla staðni frá. Teir vildu fyrri langari tíð síðan verið farnir inn í Pólland, um teir ikki ræddust mótmælini og bojkottini, eins og teir gjørdur í Ungarn í 1956 og í Tjekkoslovakium í 1968, tá var litið av mótmælum.

Amerikumenn vildu havt bumbað vietnamesar aftur í steineldina, sum teir hóttu við tá, um ongi mótmæli vóru.

Tann kommersiella størhvalaveiðin hevði fyrri langari tíð síðan havt dripið tann seinasta størhvalin, um ongi mótmæli vóru.

Føroyingar høvdu framvegis stungið grind niður og mangan bert tikið helvtina upp, um ongi mótmæli vóru.

Suðrafrika vildi ikki havt kvinkað seg móti avtøku av apartheidskipanini, um ongi mótmæli vóru.

Norðurlond hava verið tey ýtarstu at mótmæla apartheidskipanini, tað veit stjórnin í Suðrafrika væl.

Tá Óli Breckmann verður bjóðaður til Suðrafrika at vitja, er tað hvørki sum Óli Breckmann ella sum føroyingur, men sum danskur fólkalingslimur. Orðini hjá Lenin, «Hentur byttlingur», sum Óli Breckmann so javnan brúkar, koma einum í huga!

Tað, at Suðrafrikanar nú so aldrádr vilja hava føroyingar at fiska á teirra leiðum, man hava sama endamáli. Við at fara hagar eru vit við til at bróta ST-samtyktir og at forhála eina loysn av tí ómenniskjansligu skipanini, ið ræður har.

Vit hava fyrr, sum einasta norðurland, noktað at bojkotta Suðrafrika. Hvat vit enn halda ella ikki halda, so vil uppfatanin av okkum vera, at vit sum eitt av teimum fáu londunum í heiminum taka undir við apartheidskipanini. Tað, at vit nú byrja samstarv við hesa stjórn, ger ikki uppfatanina minni.

Um ein tekur undir við

— er imóti — ella er líka-sælur við apartheidskipanina, noyðist ein at fylgja streyminum viðhvørt. Í hesum føri meta flest øll, at streymurin gongur rætta vegin.

Eg skilji væl ta desperaturu stóðu, tit eru í, og at

Ólavur á Heygum

Orðloysingarnir í Tinganesi

Nú er bert goður mánaður fram til valið, men sum tey flestu vita, hava heimahjálpararnir ongan sáttmála fingið enn, ja, vit hava enn tá ónevndum heimildarfólki í Tinganesi frætt, at ongar nýggjar samráðingar verða tiknar upp fyrri valið.

Landsins hægsti maður, sjálvur løgmaður, segði eftir røkið, sum var á vøri í 86, at nú skuldi skil fáast á og sáttmáli gerast við heimahjálpararnar sum skjótast, so hesin kundi koma í gildi 1. jan. í 87.

Hvat annað enn «stórir orðloysingur» kann heftast á løgmenn og allar hinar í samgonguni. Á hesum øki hava teir ikki gjørt sína skyldu, men hava heldur klandrast um líkt og ólíkt. Egin áhugamáli eru komin fremst.

Á pallborðsfundinum, sum herfyri varð hildin í Fuglafirði, kom tað fram, at tann nógv umrædda «samdøgursræktarskipanin», á donskum «døgnplejen», ikki var farin at virka, tí eingin sáttmáli var gjørdur við heimahjálpararnar. Hetta segði landsstýrisskrivinnar í

tað er hon, sum noyðir tykkum avstáð, og eg vil ynskja tykkum góða eydnú hóast alt, men gerið okkum og Føroyar tann beina: visið ikki tað føroyska flaggið.

Karolina Petersen. Tað mátti verið stór skomm, at samdøgursræktin, sum so stórir tørvur er á, skal fáa slíka víðferð bert at verða tveitt niður í eina skuffu, av tí at eingin vilji er í landsstýrinum at fáa ein mannsmiligan sáttmála við heimahjálpararnar. Tað vóru javnaðarmenn, sum sótu í Tinganesi, tá heimahjálparaskipanin kom. Tey gomlu og sjúku eru fegin um skipanina, men leggja tit nú ikki lag í, at skipanin kanska dætur burtur, tí heimahjálpararnir allar sum ein (379) siga seg úr starvi vegna ótrygg arbeiðsviðurskipti. Vit eru als ikki nøgðar við umstøðurnar, sum tær eru nú. Ella dámar tykkum betur eitt verkfall nú beint undan valinum?

Tað tykist sum at heimahjálpararnir og tey gomlu ongan góðan eiga í landsstýrinum, hóast hesir flokkar, sum mynda landsstýrið nú, javnt og samt breggja sær av at vera vinir arbeðaranna og teirra veiku og gomlu. Tað, sum teir hava vist í

Yvirlysing

Sosialistiskt Ungmannafelag í Føroyum mótmælir harðliga at føroyskir reidarar hava tikið upp samstarv við hersetingarvaldið í Namibia.

Í ár eru 40 ár liðin síðan Heimsyvirlysingin um Mannarættindi var gjørd. Kortini eru enn fleiri lond, sum ikki hava sett hesa yvirlysing í gildi. Suðrafrika er eitt tað landið, sum leggur minst í hesa yvirlysing.

Hóast óteljandi áheitanir og hótanir, vil hvíta minnilustastýrið ikki slaka. Hetta hevur ført til, at flestu demokratisku londini í heiminum hava sett bojkott av ymsum slag í verk móti Suðrafrika, sum eisini hevur hersett grannalandið, Namibia.

SU mótmælir harðliga at føroyskir reidarar á henda hátt spilla umdømi føroyinga og Føroya. Samstundis sum hetta er ein vanvirðing av fólkaæðinum og mannarættindunum, er hetta ein stuðul til apartheidstýrið í Suðrafrika.

Føroyski fiskiflotin verður neyvan bjargaður av at troyta, frammanundan hart troytt, fiskileiðirnar við Namibia. Men henda niðingsgerð kann fáa álvarsamar fylgjur fyrri Føroyar. Tá hesi lond verða fræls, og fara at bjóða vinum sínum samstarv, verða FØROYAR Tann svartu bletturin. FØROYAR var tað landið, sum ikki hjálpti tá á stóð!

Tað er harmuligt og átalú vert, at føroyingar, sum liva í einum demokratiskum vælferðarsamfelag, á henda hátt stuðla kreftum, sum trækja — ikki bert óðrvisi hugsandi — men eisini fólk við aðrari útsjón.

Sosialistiskt Ungmannafelag í Føroyum

verki, er heilt nakað annað.

Hugsjóð eisini um oljuskattin. Nógv gomul sita hálvstírd í køkinum allan veturin og hava ikki ráð at hava hita í stovuni. Latíð tey gomlu sleppa undan oljuavgjaldinum. Tey flestu plágast av gíkt og hava tí fyrri neyðini at hava tað heitt inni, men tað er alt ov dýrt hjá teimum at gjalda oljuskattin eisini.

Tey, sum hava dagligu gongd sína úti millum tey gomlu, vita, hvussu stóðan er. Tey ynskja sær einki annað enn at fáa verið í sínum egna heimi tá seinastu tíðina, tey eiga.

Heimasjúkrasystrarar og heimahjálpin arbeiða væl saman og ganga hvørjum øðrum til handa við røktarsjúklingunum, men tey gomlu ræðast at vera einsamøll alla náttina, tí eingin hyggur inn á gólvið hjá teimum.

Tað er alneyðugt, at samdøgursræktin kemur fyrri tey sjúku og einsamøllu, men ruddið nú upp í skuffuni fyrri valið og komið til samráðingarborðið uttan at trýsta nakran ólagaligan sáttmála yvir høvðið á heimahjálparunum.

Ein heimahjálpari